

sættelsen af et eventuelt Laans Størrelse i Bygningens Opførelsesværdi vilde være at fradrage et saa stort Beløb af Byggesummen, som svarede forholdsmæssigt til Størrelsen af de til anden Brug end Haandværkerundervisning varigt afgivne Lokaler. Skolen, der for Tiden har ca. 35 Elever, maa paa Grund af stadig Tilgang af Elever nu have yderligere Lokaler, og Bestyrelsen har derfor ansøgt om Tilskud til Opførelsen af den i 1916 planlagte Hovedbygning. Til Opførelsen af denne vil der medgaa et Beløb af ca. 59 500 Kr., hvorefter den samlede Værdi af Bygningerne med Grund vil andrage ca. 89 500 Kr. De stedlige Myndigheder, Skoleraadet for de tekniske Undervisningsvirksomheder og Direktøren for Haandværkerundervisningen anbefaler, at der fra Statens Side ydes Skolen et Byggetilskud. De i fornævnte Cirkulære indeholdte Bestemmelser er opfyldt. Handelsministeren foreslaar derfor, at der ydes et Tilskud paa 22 000 Kr., hvilket er tiltraadt af Finansudvalget.

Jeg anbefaler hermed de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Andreasen: Det Samraad, der findes opført til Handelsministeriets Budget, og som angaar Internationale Assurance-Kompagni og Handelsministeriets Stilling dertil, er foranlediget af den Gruppe i Finansudvalget, hvortil jeg hører. Aarsagerne dertil er forskellige, men som en almindelig og naturlig Grund kan jeg først og fremmest nævne, at der ved Siden af den omfattende Banksvindel i vort Land desværre ogsaa er gaaet en enestaaende Forsikringssvindler. Efter hvad der nylig er oplyst fra sagkyndig Side, er der, siden den store Opløsningsproces begyndte i 1919, gaaet ikke færre end 54 af Krigstidens Utaal af Forsikringsselskaber i Stykker, og der er hidtil konstateret et Tab paa ca. 95 Mill. Kr., og deri er endda ikke indbefattet en Række af de Selskaber, som er under Likvidation og kriminel Behandling, eller hvorledes disse Selskaber nu i øvrigt behandles. Man mener saaledes, at Tabet alene ved de to store Virksomheder: Internationale Assurance-Kompagni og Dansk Genforsikring antagelig vil komme til at nærme sig stærkt op imod 100 Mill. Kr. Der er derfor al mulig Grund til, naar vi drøfter Finansloven, ogsaa at dvæle et Øjeblik ved disse Forhold.

Jeg har desuden en særlig Grund til at rejse denne Sag, eftersom jeg allerede

i forrige Samling i November Maaned 1922 henvendte mig til den højtærede Justitsminister og den højtærede Handelsminister, dels ifølge egen Tilskyndelse og dels ifølge Opfordring fra et Aktionærudvalg indenfor Internationale Assurance-Kompagni, og anmodede dem om, at specielt Internationale Assurance-Kompagnis Forhold maatte blive gjort til Genstand for en kriminel Undersøgelse. Jeg tror, at de to højtærede Ministre vil give mig Ret i, at min Henvendelse i enhver Henseende var saglig og ikke kunde siges at have noget som helst Skær af, at jeg som Oppositionsmand naturligvis maatte være denne Regering imod. Min Redegørelse var i enhver Henseende saglig, og det var en — skal jeg sige — velvillig og venlig Maade, hvorpaa jeg tiltalte de to Ministre. Men det Svar, jeg fik, var højest beklageligt. Justitsministeren afviste mig blankt, som han havde afvist Ordføreren for det paagældende Aktionærudvalg, hvis Formand er Dr. A. V. Jacobsen i denne By, og henviste til Handelsministeren. Handelsministeren betegnede mine Udtalelser som overdrevne. Naar jeg i Forbindelse med dette Selskab havde brugt saa stærke Udtryk som Bedrageri, tog Handelsministeren meget bestemt Afstand derfra. Uden at komme ind paa at referere Udvalgsforhandlingerne, hvad vi jo heller ikke er berettigede til, vil jeg sige, at jeg i Finansudvalget har ladet Ministeren forstaa — og det vil jeg gentage her —, at jeg ikke tror, Ministeren selv er tjent med den Stilling, han her er kommet i angaaende et rent sagligt Spørgsmaal overfor et Medlem af Tinget, der hører til et Parti, der ikke netop har til Opgave at støtte Regeringen. Jeg tror, han kunde have taget noget mere sagligt og derved ogsaa mere forstandigt paa denne saa fuldt ud alvorlige Sag. Den 20. Juli 1922 henvendte, som jeg allerede før har nævnt, et Aktionærudvalg sig til Justitsministeriet, og Ordføreren, Læge Jacobsen, begærede Nedsættelse af en Kommission til at undersøge til Bunds dette Selskabs Forhold. Og han henviste — hvad jeg ogsaa gjorde i min Tale i Tinget i Efteraaret 1922 — ikke mindst til de Oplysninger, der var fremkommet under Generalforsamlingen i Selskabet, efter at det var gaaet itu, og efter at Højesteretssagfører Bache var blevet Selskabets Likvidator. Han henviste til det, som jeg her i Tinget betegnede som noget ganske utilstedeligt, som oplagt Bedrageri, nemlig at man paa Regnskaberne havde opført sine Tilgodehavender i Ud-